

[Jes Lunde]

med ressourcerne og en øget indsats for genbrug. SF foreslår nye miljø- og resourceafgifter på 3,1 mia kr. ved at lægge afgift på kunstgødning, fosfor, bekæmpelsesmidler, sukker i forarbejdede varer, reklamer og affald. Der er tale om at tage hul på et område, som efter vores opfattelse er forsømt, og vi finder også, at der på flere andre områder er behov for en egentlig afgiftsstyring af resourceforbruget og forureningen.

Virkningen af denne afgiftspolitik er først og fremmest miljøpolitisk: mindre resourceforbrug, mindre forurening, øget genbrug og øget satsning på vedvarende energikilder. Men derudover er den positive virkning på betalingsbalancen markant. En betragtelig del af Danmarks import er jo råstoffer, og når vi mindsker forbruget her, så gavner det hurtigt.

Afgiftspolitikken vil gradvis dreje den danske produktion i en mere miljø- og resourcebevidst retning. Det vil give den danske produktion en relativt bedre konkurrencesituation over for importen fra lande, hvor man er mere træg med at få produktionen omstillet, og hvor varerne derfor vil blive belagt med afgifter ved den danske grænse. Omvendt vil den dyre og mere kvalitetsbevidste danske produktion givet få konkurrencemæssige problemer på eksportmarkedet, indtil udlandet begynder at indstille sig på de skærpede miljøkrav.

Hvilken virkning der bliver størst på betalingsbalancen, er det jo svært at spå om, men vi må forvente, at verden bevæger sig i retning af en øget miljøbevidsthed. Det vidner den danske eksportsucces inden for forureningsbekæmpelse om. Det forhold, at Danmark har været tidligere ude end andre lande med miljøkrav på visse områder, gør, at vi nu eksporterer for ca. 2 mia kr. årligt af røg- og støjfiltre, avanceret måleudstyr og miljøteknologisk know-how. Jeg kan også nævne vindmøllerne, der jo allerede er en eksportsucces, og biogasanlæggene, der tegner til at blive det.

Det fremgår af vore ændringsforslag, at vi samtidig med opkrævningen af afgifterne foreslår stærkt øgede investeringer på miljøområdet i et konstruktivt bidrag til løsning af de mange udestående problemer.

For det tredje vil vi vise, at der er behov for en øget uddannelsesindsats, dels fordi der er eller bliver mangel på arbejdskraft på

mange delområder af arbejdsmarkedet, dels fordi der er et stort behov for almen uddannelse. 700.000 har ikke haft mulighed for mere end 7 års skolegang. Mens det første problem kan løses ved en forøgelse af antallet af pladser i det eksisterende system, kan det andet bedst løses ved betalt frihed til uddannelse, BFU.

Vi forestiller os, at der umiddelbart afsættes 10.000 årspladser til kortere kurser af 3 ugers varighed, hvorved omkring 170.000 vil kunne komme på kursus i løbet af et år, og 10.000 årspladser til helårsuddannelse med fortrinsret for dem, der har fået den korteste skoleuddannelse.

Det er klart, at det ikke er en forøgelse af beskæftigelse, som vi har været i træde om her, men for os er det alligevel en væsentlig forbedring af livssituationen for dem, der får betalt frihed til uddannelse i stedet for at gå arbejdsløse, hvor de bliver nægtet retten til at dygtiggøre sig.

Der er et tilsvarende presserende behov for at styrke forskningen i vort samfund, hvor vi jo er bagud for de fleste andre lande i OECD, og SF har derfor afsat 200 mill. kr. til styrkelse af grundforskningen.

SF foreslår derudover, som de borgerlige ordførere har nævnt, nedlæggelse af forsvar og ophævelse af NATO- og EF-konti, hvad vi stadig finder vigtigt. Hr. Collet spurgte, hvad SFs EF-politik egentlig var, når nu hr. Gade sagde, at vores medlemskab af EF skulle hvile på Romtraktaten. Ja, hr. Gade har jo den opgave i denne forbindelse at begrænse skadevirkningerne af vores EF-medlemskab mest muligt, og derfor er det klart, at hr. Gade må støtte sig på Romtraktaten i den forbindelse, men det ændrer intet ved, at SF helst så, at vi kom ud af EF.

På baggrund af sidste års finanslovdebat har vi valgt at holde disse forsvars- og EF-forslag uden for det samfundsøkonomiske regnestykke, og finansministeriets budgetdepartement har på den baggrund foretaget en vurdering af SFs ændringsforslag til finansloven. Konklusionen heraf er klar: forslagene vil gavne statsbudgettet; de vil forbedre betalingsbalancen med 1-2 mia kr. og nedbringe arbejdsløsheden med 2.000-10.000.

Må vi så herefter bede os fritaget for den gængse påstand om, at SF vil bruge nationalproduktet to gange. Vi betaler faktisk vore regninger, og vi har sammenhæng i vores